

Mál nr. 205/2014
M og
V vegna sjúklingatryggingar L.

Gildissvið 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingar nr. 111/2000
vegna afleiðinga aðgerðar 21. maí 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 30. júní 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 9. september 2014.
3. Tölvupóstur lögmans M dags. 9. september 2014.
4. Tölvupóstur aðstoðarmanns úrskurðarnefndar til lögmans M dags. 11. september 2014.
5. Tölvupóstur aðstoðarmanns úrskurðarnefndar til lögmans M dags. 23. september 2014 til starfsmanns V.
6. Tölvupóstur starfsmanns V dags. 3. október 2014.
7. Bréf V dags. 16. október 2014.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast þann 8. október 2011 og hlaut þá áverka á vinstri öxl. M leitaði til L í kjölfarið og fór í aðgerð hjá honum þann 21. maí 2012. Tilgangur aðgerðar var að liðka upp axlarlið og sauma saman sin sem hafði farið í sundur. Rúmri viku eftir aðgerð fór öxlin að bólgnu og við eftirlit hjá L þann 29. maí 2012 kom í ljós að M var með sýkingu sem leiddi til þess að hann var lagður inn á smitsjúkdómadeild Landspítala-Háskólasjúkrahúss þann 31. maí þar sem hann lá til 5. júní 2012. M þurfti tímafreka sýklalyfjameðferð vegna þessa og var óvinnufær vegna fram í september 2012 skv. upplýsingum í málskoti og fjallað er um tímabundnar afleiðingar sýkingarinnar í matsgerð tveggja matsmanna dags. 14. maí 2014 sem og í læknisvottorðum sem lögð hafa verið fram í málinu. V hafnaði bótaskyldu í málinu með bréfi dags. 28. júní 2013

M telur að skilyrði til greiðslu bóta hafi verið uppfyllt m.t.t. 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000. M hafi fengið sýkingu í aðgerð hjá L og ekki sé sanngjarnt að hann þoli afleiðingar þeirrar sýkingar bóta laust. M vísar í þeim efnunum til vottorðs L sjálfs dags. 7. júlí 2007 (á líklega að vera 2012) þar sem segir: „Sýkingar eftir liðspeglunar aðgerðir teljast til sjaldgæfra fylgikvilla (complications). M telur að með orðum læknisins sé sýnt að sýkingarhætta sé það sjaldgæf við aðgerðir sem þessar að ekki sé sanngjarnt að M þoli afleiðingar hennar bóta laust og önnur skilyrði ákvæðisins uppfyllt. Einnig bendir M á að þó bréf V um höfnun sé dagsett 28. júní 2013 hafi málskot verið móttakið með sérstökum móttökustimpli á skrifstofu Fjármálaeftirlitsins þann 27. júní 2014 en fyrir misskilning starfsmanns stofnunarinnar hafi málskotsgjald ekki verið greitt fyrir en 30. júní s.á. Það séu ekki atriði sem M geti að gert og verði því að líta svo á að málskot hafi borist réttilega þann 27. júní 2014. Ef ekki verði fallist á það verði alla vega að túlka ákvæði 142.gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 þannig að ársfrestur hafi heldur ekki verið liðinn þann 30. júní 2014 þar sem 28. júní 2014 hafi verið laugardagur og fresturinn nái því til næsta virka dags þar á eftir. Það sé einnig í samræmi við reglur stjórnisýsluréttar að túlka frestinn með þessum hætti

V telur í fyrsta lagi að málskot M sé of seint fram komið í skilningi 2. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga þar sem það hafi ekki verið réttilega móttakið á skrifstofu nefndarinnar með gögnum og greiðslu málskotsgjalds fyrir en 30. júní 2014. Þá hafi ársfrestur frá 28. júní 2013 verið liðinn. Ef ekki sé fallist á það telur V að skilyrði 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu séu ekki uppfyllt í máli M. V vísar til þess að m.v. upplýsingar frá vátryggingartaka sé tíðni liðsýkinga almennt talin í kringum 0,42% en geti farið upp í 3,4% vegna aðgerða á öxl þar sem bakteríur lifi í holhönd og á herðum í meira mæli en annars staðar á líkama t.d. í kringum hné. Með hliðsjón af

Því sé ekki hægt að líta á að um séu að ræða sjaldgæfa fylgikvilla í skilningi 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu. Einnig vísar V til þess að ekki sé hægt að byggja á matsgerð dags. 14. maí 2014 sem sönnunargagni þar sem V hafi ekki staðið að umræddu mati og sé óbundið af því.

Álit.

Í málinu er upplýst að tekið var við málskoti M á skrifstofu úrskurðarnefndar föstudaginn með móttökustimpli 27. júní 2014. Einnig er upplýst að starfsmaður Fjármálaeftirlitsins sem tók við gögnum málsins upplýsti ekki með nægilega skýrum hætti að ekki yrði litið svo á að málskotið hefði borist fyrr en greiðsla ætti sér stað, sbr. 8. gr. samþykktu um úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsing nr. 1090/2005. Verður einnig í því sambandi að líta til þess að ekkert liggur fyrir um hvenær M fékk þá skriflegu tilkynningu sem í bréfi V fólst og dagsett var 28. júní 2013. Þegar litið er til þeirrar óvissu sem og túlkunarreglu 142. gr. laga um váttryggingarsamninga verður að líta svo á að röksemdir V fyrir því að umræddur ársfrestur 2. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga hafi verið liðinn, þegar málskotsgjald var greitt þann 30. júní 2014, séu haldlausar.

Í málinu er efnislegur ágreiningur um hvort skilyrði 4. tl. 2.gr. laga um sjúklingatryggingu séu uppfyllt þar sem kemur fram að greiða eigi bætur vegna tjóns sem að öllum líkindum hlýst af meðferð eða rannsókn og tjónið er af sýkingu eða öðrum fylgikvilla sem er meiri en svo að sanngjarnt sé að sjúklingur þoli það bóttalaust. Annars vegar skal líta til þess hve tjón er mikið og hins vegar til sjúkdóms og heilsufars sjúklings að öðru leyti. Þá skal taka mið af því hvort algengt er að tjón verði af meðferð eins og þeirri sem sjúklingur gekkst undir og hvort eða að hve miklu leyti gera mátti ráð fyrir að hætta væri á slíku tjóni.

Þegar litið er til gagna málsins í heild verður að líta til þess að mat nefndarinnar tekur mið af því að nefndarmenn eru ekki sérfróðir á sviði læknisfræði og byggja mat sitt því eingöngu á þeim gögnum sem liggja fyrir. Þegar umrædd skilyrði laga um sjúklingatryggingu eru metin verður að líta til þess sem kemur fram í frumvarpi til laga um sjúklingatryggingu um að slakað sé á almennum sönnunarkröfum skaðabótaréttarins. Hvað varðar skilyrði 4. tl. 2.gr. laga um sjúklingatryggingu koma fram í málinu gögn frá L um að líkur á sýkingu vegna aðgerða sem þessar séu allt að 3,4%. Af lögskýringargögnum má ráða að ef fylgikvilli í skilningi 4. tl. 2. gr. er algengur er rétt að sjúklingur þoli hann bóttalaust en ef hann er sjaldgæfur séu skilyrði 4. tl. 2. gr. uppfyllt. Ekki er ljóst af sömu gögnum hvað telst algengt hlutfallslega. Miðað við þau gögn sem hér liggja til grundvallar verður að telja líkur á sýkingu í aðgerðum sem þessum það litlar að ekki sé sanngjarnt að sjúklingur þoli hana bóttalaust og á 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu því við. Hefur þá verið tekið mið af þeim gögnum sem liggja fyrir um mögulegt umfang tjóns M.

Með þessari niðurstöðu nefndarinnar ber þó að taka fram að engin afstaða er tekin til þess hvaða tjón hlaust af umræddri sýkingu en ekki liggur fyrir samþykki váttryggingafélags um að nefndin fjalli um bótafjárhæðir, eins og áskilið er í 2. mgr. 3. gr. samþykktu nefndarinnar.

Niðurstaða:

Viðurkennd er bótaskylda L skv. 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu hjá V.

Reykjavík 4. nóvember 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.